

Již 200 let nás letos dělí od zázračné události na Mariánské hoře

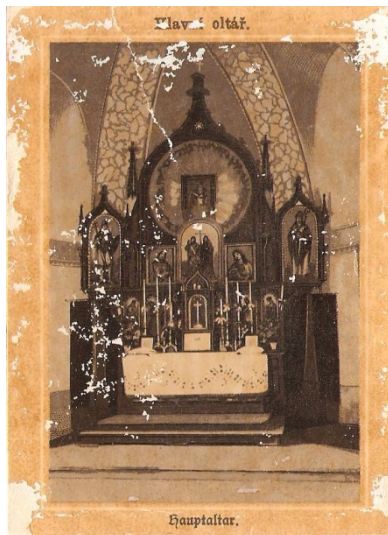
Letos na podzim uplyne již 200 roků od zázračné události, která se udála na Mariánské hoře. Jak se událost stala, byla popsána v tenké brožurce „Hora Mariánská v Čermné“, kterou vydal čermenský obchodník pan Cyril Pecháček. Kdo napsal tuto brožurku, a ve kterém roce, není v ní uvedeno. Autor brožurky píše:

„... Horu Mariánskou dávno vyhlédl si zbožný a dobrý lid zdejší, aby na vrcholku jejím zbožné nadšení svoje projevoval Pánu nebes. Již asi od roku 1780 scházivali se tu poutníci, když na dálnou pouť do Maria Celli se vydávali. Zbožné slzy jejich skrápěly zde více než století na rozloučenou drahou půdu českou, zde poroučeli v oběť Bohu útrapy a strádání klopotné své cesty, drahou svou domovinu s dušemi drahými v ochranu Boží odevzdávající. Sem vraceli se zase od Bohorodičky Mariacellské a poutní modlitby a zpěvy jejich nesly se tu ještě naposled do blankytných výšin k trůnu nebes Královny. Úcta Mariánská zbudovala časem na této hoře svatyni a důstojný chrám,

zasvěcený Mariacellské Orodovnici, zdvihá se dnes na jejím temeně k nebesům.

Když jarem vrátí se nový život přírodě, vmísí se do plesu a zpěvu tvorstva i milé zvuky zvonů chrámových a za hlasem jejich ze všech stran celého okolí vinou se sem proudy zbožných poutníků a celé léto zde jest jediným dlouhým svátkem Mariánským.

Hora Mariánská se svým chrámem je teď dalekému okolí známým místem poutnickým. Matka Boží patří tu před oltářem Svým na syny a dcery sesterských zemí Čech i Moravy, zbožná píseň česká i německá zní zde svorně k Její oslavě.

Táže se, poutniče milý, co přivádí sem tak početné zástupy věřících?

Důvěra řídí sem kroky ctitelů Mariánských, že na tomto místě, kde „Máti Boží divy tvoří“, naleznou prosby a vzdechy jejich jistou přimluvu u nejsvětější Královny před trůnem Nejvyššího. Ve chrámě zdejším zříš prostinký obraz, představující zázračnou událost zdejšího místa.“

Autor brožurky v ní také citoval zprávu z časopisu Blahověst z roku 1869 (str. 426), jak událost, tehdy stará pouhých 55 let, se zde na Mariánské hoře udála. Nechme zde také promluvit neznámého pisatele z Blahověsti: „Dávný ctitel Panny Marie Cellenské, Antonín Kepřta tudy roku 1814 mlýnské kameny z Kunwaldu u Žamberka vezl z Pruska na Moravu. Pozdě večer při tmě jel zde cestou roklinatou až k nejvyššímu výstupku. Tady marně již držel povoz, aby se neskácel. Síla jeho nestačila a vůz s nákladem se na něho převrhl. Nevida pomoci, volal k Panně Marii Cellenské, aby mu šťastnou hodinku smrti vyprosila. V tom zaplála u něho záře, v ní zjevila se panna, jež beze slova, se svítilnou v ruce, vůz nad ním zdvihla. Vozka vstal

bez pohromy a jel dále, světlo tak dlouho vida, dokud na dobrou cestu neuhnul, načež panna i se světlem zmizela. Zachráněný, velebě Boha, jenž ho smrti na orodování Rodičky Boží vytrhl, konal cestu dále až do známé hospody v Třešňovci a tu, jakož potom i všude jinde po celý život, o příhodě své vypravoval a že každoročně do Maria Celli putovati bude, se zavázal, kterýž slib až do své smrti věrně plnil. Na památku svého zázračného zachování pověsil na lípu tu obrázek, zázračný děj představující.“

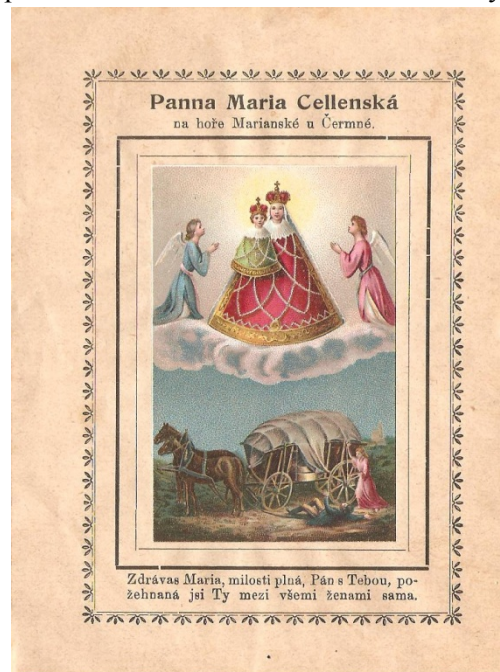
Skromný obrázek na lípě byl zde po dlouhá léta jedinou připomínkou této zázračné události. Až zbožný ctitel Panny Marie Cellenské a dlouholetý průvodce poutníků do Maria Cell (vodíval každoročně poutníky ze širokého okolí z Mariánské hory od roku 1846 až do roku 1880) vybudoval zde v roce 1857 kamenný sloupek, v jehož výklenku za sklem byl namalován výjev zázračné události. Poté Leopold Fiala začal shánět peníze na vybudování cellenské kaple. První menší kaple byla vysvěcena již v roce 1864. Ta však stále většímu počtu poutníků nestačila. Proto začal se stavbou velkého kostela za peníze zbožných poutníků a ctitelů („... mnohý halěr vdovin tu ruka chudá, udřená, položila za

obětí.“). Současný prostorný kostel byl dostavěn v roce 1875 a vysvěcen 8. září téhož roku. Byl zasvěcen ke cti Narození Panny Marie a ke slávě Boží. Na svěcení se zde sešlo mnoho tisíc poutníků. Světitelem byl biskupský vikář z České Třebové P. Josef Tupec. Ten byl v Čermné 11 roků farářem (od 1857 do 1868.) V závěru slavnosti byl přítomnému lidu představen budovatel kostela, drobný stařeček, Leopold Fiala. Byl mu vzdán veliký dík za budovatelské dílo a přijal od světitele zvláštní pozhnání. Poldík, jak mu lidé jemně říkali, zemřel v roce 1881 v chaloupce, kterou si zbudoval při kostele a v níž chtěl soustředit malou františkánskou komunitu. L. Fiala je pohřben na hřbitově u sv. Jiří v Dolní Čermné, první hrob vlevo za vchodem od Rychty. Jak prostě žil, tak prostě skončil a byl pochován za veliké účasti věřících. Prostý náhrobek na hrobě s vyobrazením poutního kostela je zakončen křížem.

V roce 1886 bylo v širokém půlkruhu před kostelem vybudováno 14 zděných kapliček křížové cesty a osazeny lípy, které věncí tento mariánský areál.

Novější historie našeho poutního místa je již známější a mnozí starší farníci ji pamatují. Kostel přečkal i tvrdé pronásledování věřících a církve komunistickou totalitou. Ač poutě byly potlačovány a všemožně znepríjemňovány podmínky pro její uskutečnění, nikdy se nestalo, aby davy věřících nepřicházely na mši sv. na Mariánskou horu, kterou nemohly úřady zakázat. V době poutí musel mít kněz povolení od okresního (proti)církevního tajemníka schválenou kněžskou výpomoc. Dostal ji, ale kněz musel být angažován v MHKD (Mírové hnutí katol. duchovenstva), které kolaborovalo s režimem. V době, kdy byla povolena elektrifikace poutního domu, v němž bydlel hostinský Jednoty a provozoval tu pohostinství, nesměl být kostel napojen na elektřinu. Ta mohla být zavedena až po roce 1989. Jeden čas komunistické úřady nepovolovaly ani pouťové atrakce a stánkový prodej. Později je povolily, ale dostaly příkaz, aby hlučnou reprodukcí hudby, záměrně rušily bohoslužby. (Jaká to zákeřnost a podlost!)

Od roku 1989 se poutě konají svobodně a počet věřících na poutích stále rostl, až jeden rok (tuším v roce 2008) bylo odhadováno, že počet věřících na všech třech mších sv. přesáhl vysoko přes 1 000 osob. I když dnešní doba opět nepřeje křesťanství, na poutích na Mariánské hoře se vždy sejdou davy jejich ctitelů. Panna Maria si své poutní místo vybrala, ochraňuje je a přimlouvá se za své ctitele. v jejich prosbách. Panno Maria, žehnej nám a tomuto kraji!

js.

Srovnávat se s druhými znamená znehodnocovat sebe...

Mnozí lidé vnímají sami sebe vždycky jen ve srovnání s jinými...

Naše stálé srovnávání sebe s ostatními je pro mnohé lidi velikou bolestí, zdrojem neustálé nespokojenosti a důvodem neusmířenosti. Stále totiž objevujeme u druhých něco co sami nemáme. Srovnávat se stále s jinými totiž znamená buď znehodnocovat sebe, činit se špatnými, nebo se naopak nutit k pocitu, že jsme vždycky „super“. Pak musí být u mne všechno „super“, nutně dělám všechno tak dobře, jak to nikdo nedokáže. Mnozí ani nedovedou pocítit jen sebe, oni cítí sebe vždycky jen ve srovnání s jinými. Cestou z tohoto bludného kruhu je zanechávat veškeré srovnávání se s druhými a smířit se sebou samým.

Chtěli bychom být jiní, mít jiné schopnosti...

Chtěli bychom být jiní, mít jiné schopnosti. Chtěli bychom mít jiné přátele, jiné povolání. Chtěli bychom být u všech oblíbení. Mnozí žijí nesmíření se sebou, vnitřně rozervání, nespokojení se sebou i s celým světem, ve stálém protestu vůči lidem, kteří jim připravili tento úděl, a nakonec v protestu proti Bohu, kterému svůj osud vyčítají. Oddávají se snům o tom, jací by vlastně chtěli být. Nežijí v přítomnosti, ale přechájí před sebou do svých iluzí. Proměškávají svůj život.

Přítakat ke svému životu takovému, jaký je...

Odpovědí na tuto situaci je smířit se se sebou. Je to ale velmi těžký úkol, který nám život ukládá. Znamená to vyřešit spory mezi různými myšlenkami a přáními, upokojit rozrušenou duši. To, co se ve mně vzpírá, umlkne. Nastane vnitřní mír. Usmířit se znamená smířlivě se vyrovnat s vlastním životem, přítakat ke svému životu takovému, jak dosud probíhal, přítakat ke svým rodičům, ke své výchově, ke své povaze, jakou jsem dostal do vínku. Je v nás totiž mnoho tajné vzpoury proti životu, jaký je, proti nám a proti naší podobě.

Raduji ze sebe takového, jaký jsem...

Smíření znamená, že jsem zcela při sobě, že cítím sebe, že se raduji ze sebe takového, jaký jsem. Takový, jaký jsem, jsem jedinečný. Jak cítím, tak je tomu jen u mne. Smířit se znamená být v kontaktu se sebou. Jsem-li v kontaktu se sebou, nemusím si srovnávání ani zakazovat. Vždyť mě to ani nenapadne. Pociťuji v sobě tajemství života. Cítím, tedy jsem.

(Zpracováno podle knihy Anselma Grüna: Buď dobrý sám k sobě)

Aneb "Kde práce dostává nový rozměr".

Pozvánku na tuto akci jsme zveřejnili již v minulém čísle Poutníku a dnes přinášíme čerstvé dojmy účastníků jako i reflexi lidí sledujících tuto akci z povzdálí.

Jenom pro zopakování: SummerJob (SmJ) je týdenní dobrovolnická brigáda pro mladé lidi od 18 let, kteří jsou ochotni

zdarma pomáhat tam, kde je to potřeba. "Cílem je přijít na určité území v České republice a tam manuální práci konkrétně pomoci všem místním obyvatelům bez jakéhokoliv rozdílu. Skrze práci i kulturní program chceme posílit mezilidské vztahy i to, co se dá nazvat jako občanská společnost," shrnul hlavní myšlenku celé akce jeden z organizátorů Lukáš Bajer.

První tři roky SmJ proběhli na Manětínsku v Plzeňském kraji. Organizátoři při přípravách vždy úzce spolupracují se starosty jednotlivých obcí. Akci pořádají mladí z Hnutí Fokoláre a jejich přátelé. Jelikož se jedná o křesťanské společenství, má celá akce také svůj duchovní rozměr.

Letos se konal již pátý ročník, přičemž první červencový týden na Broumovsko přijeli mladí podruhé. 140 dobrovolníků spalo na

karimatkách ve škole v obci Martínkovice. Přes den pomáhalo starším nebo potřebným občanům ve více než 90 domácnostech, především s činnostmi jako štípaní dříví, úklid stodol, natírání okapů nebo výkopovými pracemi. Byl připraven i bohatý večerní kulturní program - divadelní spolek Kairos uvedl hru Hotel mezi dvěma světy, vystoupila brněnská hudební skupina Poletíme?, proběhla taneční zábava ve stylu 60. let, večerní moderovaná diskuze na téma dobrovolnictví a jako již tradičně jeden půl den byl zacílen přednostně na navázání vztahů s místní mládeží - uskutečnil se fotbalový turnaj a sportovní odpoledne pro místní děti. Realizaci celého projektu zaštil a podpořil také královéhradecký hejtman Lubomír Franc a královéhradecký biskup Jan Vokál.

A odezvy na akci?

"Již loni jsme byli s prací mladých ze SummerJobu velmi spokojeni a letos se zdá, že jejich pomoc ve prospěch obce i místních občanů byla ještě výraznější," sdělil starosta Martínkovice Jaromír Jirka. „I přes vysoký počet účastníků akce jsme neregistrovali žádné problémy ani komplikace," uvedl.

„Na mladé dobrovolníky jsme se skutečně těšili. Nejde pouze o vykonanou práci, byť i ta je pro staré lidi velmi důležitá. Výjimečné na této akci mi přijde propojování lidí z několika generací. Pro místní seniory jsou vztahy s účastníky SummerJobu velkým povzbuzením a již teď se těšíme na příští ročník," uvedl předseda místního seniorského klubu Evžen Miller.

„Na SummerJobu jsem letos poprvé. Dlouho jsem se rozmýšlel, zda sem vůbec pojedu, protože jsem si neuměl moc představit takový velký počet lidí i samotnou práci zadarmo. Přístup organizátorů i místních obyvatel byl však vynikající. Překvapivé pro mě bylo zjištění, že práce zdarma může být mnohem větším obohacením než placená brigáda – a to díky nově navázaným přátelstvím mezi dobrovolníky i místními obyvateli," řekl dvaadvacetiletý student ze Slovenska Florián Badanič.

„Když jsem na SmJ přišel, zjistil jsem, že tam pár lidí znám, ale bylo to dobrý, mezi všemi panovala taková otevřená atmosféra, mohl jsem si v pohodě popovídat, s kým jsem chtěl. V čem vidím přínos SmJ? Že jako dobrovolníci jsme se mohli hodně sblížit s mnohými novými lidmi, popovídat si spolu o všem možném, bylo to moc hezké. Byl jsem za to moc rád. Vidím, že ta myšlenka dobrovolné pomoci není jenom nějaké slovo, ale že to jde doopravdy," dodal devatenáctiletý student z Verměřovic Josef Dombaj.

„SummerJob je opravdu výjimečná akce. Všichni účastníci jsou přes únavu a vyčerpání ochotní, radostní a trpěliví, což většina místních lidí absolutně nechápe. Takovou atmosféru mezi lidmi jsem nikde nezažil. Výhovuje mi také duchovní program. Člověk zažije bohoslužby, adorace a večerní modlitby, při kterých se zklidní a nabije se i po duchovní stránce. Nově navázaná přátelství pomáhají připomínat atmosféru a zážitky celý rok až do dalšího ročníku. SummerJob bych přál zažít každému," doplnil třidvacetiletý student z Letohradu Jiří Majvald.

Vojtěch Jurásek, šéf organizačního týmu akce SummerJobu, <http://summerjob.naplno.net/>
Redakčně zkráceno a upraveno o přidané dojmy našich účastníků, BD

ANNA BOHUSLAVA TOMANOVÁ

Anna Bohuslava Tomanová, pro mnohé známá spíše jako „Andulka“ nebo také „Bohuslávka“, první česká stigmatizovaná a rodačka z Pastvin u Klášterce nad Orlicí. Narodila se 8. listopadu 1907 jako prvorozená manželům Bernardu a Anně Tomanovým. Vyrůstala společně s dalšími dvěma sourozenci - Josefem a nejmladším Bernardem. Ve svých čtyřech letech, jak říká, zažila požár: „Tenkrát jsem byla sama doma. Bylo to 8. listopadu 1911 a bylo už osm hodin večer. Stála jsem na lavici u okna. Tu u sousedů vypukl požár a od těch plamenů bylo ohnivo i ve světnici a světlo jako ve dne. Lekla jsem se a spadla jsem na trnož u stolu. A už jsem nevstala.“

Prvním duchovním vůdcem Aničky byl P. František Morávek - klášterecký farář. Do školy pro svůj zdravotní stav nechodila, vzdělání, kterého se jí dostalo, bylo převážně díky místním duchovním. Již od útlého dětství své utrpení obětovala Pánu Bohu, převážně za svého bratra Bernarda, který se stal knězem. Ve svých 14 ti letech přijala dle tehdejší tradice první svatě přijímání a o rok na to ji biskup Karel Kašpar udělil svátost biřmování. V té době byla schopná po léčení, které prodělala ještě chodit. Když se roznemohl její bratr Bernard, ptala se u sv. zpovědi P. Morávka: „Mohu nabídnout své zdraví Ježíškovi, aby byl Bernard zdravý?“ On řekl: „Udělej to.“ Druhý den měl Bernard nohy zdravé, ale Anička už nemohla ani vstát a ani se najíst. To bylo zástupné utrpení za malého bratříčka. V roce 1929 byla Anička také u nás v Čermné na Smrčíně u Matyldy Novotné. Na to vzpomíná: „8. září na svátek Narození Panny Marie byla tam pouť na Vrchách. Tehdy jsem viděla Matičku. Přišla ke mně k Matyldě a řekla mi: „Dítě dej mi srdce své a já ti za to splním vše.“ Já se jí ptala: „Jak Ti mám dát srdce a kdo jsi?“ Maria řekla: „Já jsem Neposkvrněné Početí a chci, abys celý život nabídla Bílému Králi jako smír za čisté, svatě kněžství. Budeš trpět velmi mnoho, ale výměnou ti dám za to hodně duševních radostí.“ „Matičko, dočkám se, až Bernard bude vysvěcen?“ „Dočkáš, mé dítě. Ode dneška mne

budeš vidět každý den.“ Matylda myslela, že blázním, když jsem jí to řekla. Řekla to velebnému pánu Novákovi. On ve svatě zpovědi mi dal do huby.“

Dalším duchovním vůdcem Aničky byl kyšperecký farář P. Karel Šrajbr. V roce 1944 byl Bernouš, jak bratru říkala, vysvěcen na kněze a 4. června 1944 slavil v kláštereckém kostele primici, z této doby se datují první zmínky o stigmatěch. Andulka měla vizionářské schopnosti. Bolesti stigmat statečně snášela a nabízela Bílému Králi (jak říkala Pánu Ježíši v Nejsvětější Svátosti Oltářní) hlavně za kněze, mládež a národ. Lidé k ní chodili a prosili za uzdravení své i blízkých. Ona jejich bolesti brala na sebe, mnoho při tom trpěla a lidem od nemoci pomohla. Svůj život dožila u svého bratra P. Tomana na faře v Dubenci, kam za ní s ministranty jezdil i náš pan farář Čeněk Ptáček. Andulka zemřela ve svých 50 letech 29. března 1957. Pochována je u kostela Nejsvětější Trojice Boží v Klášterci nad Orlicí. Doposud je hlášeno nejméně osm zázračných uzdravení a celá řada podivuhodných vyslyšení na její přímlovu, např. i proseb za obrácení. K poslednímu ohlášenému mimořádnému uzdravení – z onemocnění srdce - došlo u hrobu Aničky při loňském červnovém Setkání přátel Anny Bohuslavy Tomanové. V červnu tohoto roku o ní vyšla kniha „Chudobka z Orlických hor“ popisující její životní příběh lásky a oběti. Stávající diecézní biskup Msgr. Jan Vokál je častým návštěvníkem jejího hrobu a prvním biskupem uvažujícím o otevření beatifikačního procesu.

Pane Ježíši Kriste, přítomný v Nejsvětější Svátosti oltářní, uděl nám na přímlovu své služebnice Anny Bohuslavy – pro její lásku k Tobě, k Panně Marii a ke svátosti kněžství – nová duchovní povolání. Oslav její jméno tím, že nám na její přímlovu udělíš milost, o kterou tě s důvěrou prosíme, a dej, aby tato pokorná služebnice byla jednou zařazena do společenství svatých. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků. Amen.

L. Nastoupil

SVEDL JSI MĚ, HOSPODINE

Tento citát z proroka Jeremiáše použil Bohuslav Svoboda jako titul své knihy rozhovorů s biskupem Jaroslavem Škarvadou. Na závěr knihy pan biskup připsal následující úvahu:

„Svedl jsi mě, Pane, a nechal jsem se svést.“ Tato slova proroka Jeremiáše (Jer 20,7) jsem si zvolil za titul tohoto svého rozmlouvání. Můj život nebyl tak tragicky uchvacující jako život velkého starozákonního proroka, ale nemohu v něm nezaznamenat to Boží „svádění“. Proč si mezi tolika chlupci mého ročníku, mezi tolika mými spolužáky, vybral Pán Bůh zrovna mne? Vždyť tam byli kluci schopnější, a na začátku jistě i zbožnější než já. „Svedl jsi mě, Pane.“ Bylo to svobodné povolání Boží. Pán Bůh mi pokynul, a já šel: „byl jsi silnější než já,“ pokračuje prorok, „přemohl jsi mě“. I já byl přemožen Boží láskou. A nyní ve stáří nemohu, než Pánu za to děkovat. On mě opravdu neopustil, nikdy nezklamal. Jistě, i já jsem poznal, co je to kříž – i když se nemohu rovnat s mnoha mými vrstevníky. Ale nikdy, opravdu nikdy, jsem nelitoval, že jsem se nechal svést. Bylo to úžasné dobrodružství, které stálo za to.

A nyní ve stáří mě Pán připravuje i na můj odchod z tohoto světa... Vůbec, to přece bude úžasné uvidět Pána Ježíše, ne už pod svátostnými způsoby Eucharistie, ale tvář v tvář...

Ocitnu se tvář v tvář Kristu, který je Pravda a Lásky. Stát před Pravdou, to může pálit, to bude očistec. Uvidím se tak, jaký

jsem byl, bez masek, které jsem si samolibě nasazoval. Ale zároveň padnu do náruče neskonale Lásky, do plnosti Života. Za protektorátu jsme museli na gymnáziu číst také Goethova Fausta. O jeho žízni po štěstí, o tom okamžiku, který by přivítal slovy: „Verleibe doch, du bist so schön!“ - česky: „Zůstaň, jsi tak krásný!“ Já si tak představuji začátek věčnosti. Zde na zemi nám všechno krásné proteče mezi prsty. Tam zažijí něco, co mě naplní blahem, beze strachu, že se to ztratí. Plnost života, plnost světla, plnost Lásky. A tak mě nijak zvlášť neláká hřbitov nebo krematorium. Tam skončí zřejmě můj opotřebovaný nosič, mé staré tělo. Ale mé vlastní JÁ bude u toho, „který mě miloval a za mě se obětoval“ (Gal 2,20). My tedy máme budoucnost. „Mám touhu zemřít a být s Kristem,“ napsal svatý Pavel, a „to je věc mnohem lepší“ (Flp 23). Neměli bychom se tedy na to těšit? Mě to jednou napadlo a teď mě to nechce opustit. Jak umřu, to nemohu vědět, a nějaký ten strach se třeba objeví. Ale zatím žiju „v naději na požehnaný příchod našeho Pána Ježíše Krista.“ To je zřejmě výsledek daru víry, který jsem obdržel, když mě Pán svedl. Není to však dar nade všemi dary? Budu za to zřejmě děkovat celou věčnost.

Biskup Jaroslav Škarvada,

- titulární biskup litomyšlský, pomocný biskup pražský
- narozen 14. září 1924 v Praze
- od roku 1945 posluchač Lateránské univerzity v Římě
- na kněze vysvěcen 12. března 1949 v Římě
- 1951 doktor teologie
- 1951-1955 kaplan v duchovní správě v italské diecézi Concordia
- 1955-1965 profesor teologie v regionálním semináři v Chieti
- 1965-1969 osobní sekretář pražského arcibiskupa kardinála Berana v Římě
- od roku 1968 z pověření papeže koordinátor duchovní služby pro české emigranty na celém světě
- od prosince jmenován titulárním biskupem litomyšlským, na biskupa vysvěcen 6. ledna 1983 papežem Janem Pavlem II.
- 19. srpna 1991 jmenován pomocným biskupem pražským
- 1991-2000 generálním vikářem pražské arcidiecéze.

(z knihy Svedl jsi mě, Hospodine)

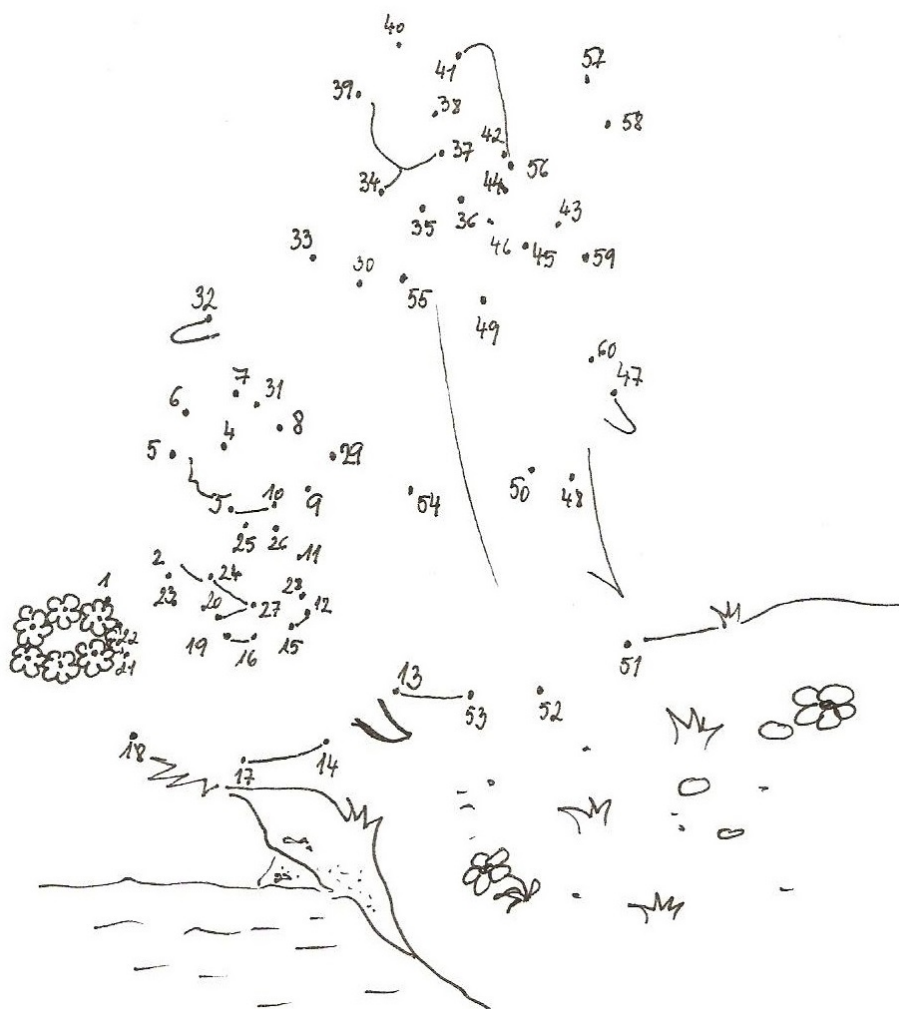
AHOJ DĚTI!

Školní rok už neodbytně klepe na dveře, zbývá nám poslední prázdninová neděle. Věřím, že jste o prázdninách načerpaly nové síly k dalšímu vzdělávání, dobře prožily volné

dny a nezapomínaly na Pána Boha – děkovat mu za vše pěkné, co jste viděly, za zdraví a volný čas. A také za to, že vás na každém kroku provázeli a hlídali vaši andělé strážní – při všech hrách, jízdách na kole, koupání a ...zkrátka při všem dovádění. Jsou pro náš život důležití a moc nám pomáhají. Brzy si připomeneme jejich svátek, na samém začátku října, přesně 2., kdy najdeme v kalendáři – Svatí andělé strážní. Pouze dva dny předem slaví svůj svátek také sv. Michael, Gabriel a Rafael, archandělé. Jméno archanděla Gabriela se vám jistě pojí s Pannou Marií – při události zvěstování. Matka Boží je rovněž nazývána Královnou andělů. A rozhodně na ni nemůžeme dnes zapomenout, protože příští neděli budeme společně na Mariánské Hoře slavit její narozeniny.

Obrázek vznikne po spojení čísel od 1 do 60 (body čísla 55 a 56 nespojujte). Až objevíte, co je na něm namalováno, můžete si ho také vybarvit.

(Otazníček)

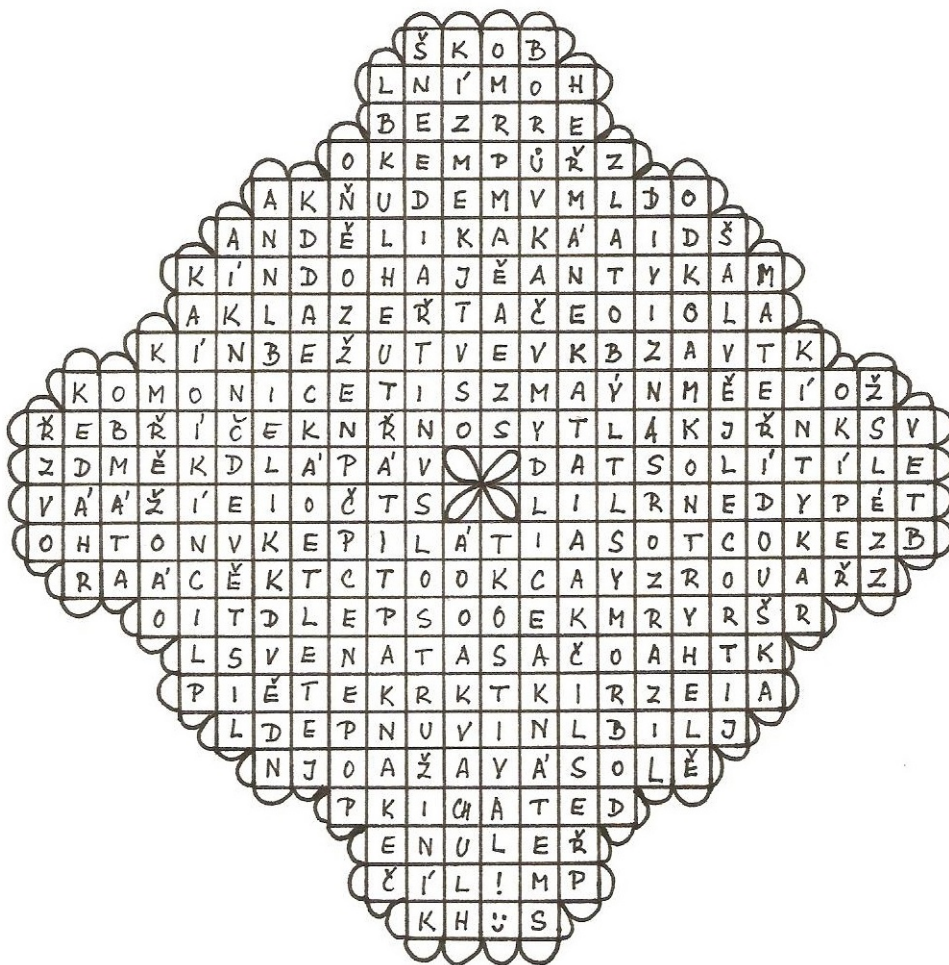
Pro starší:

V létě se nám nabízí více volného času také pro pobyt v přírodě, cestování. Můžeme obdivovat krásu staveb, které vytvořila lidská ruka, ale také žasnout nad neopakovatelnou scénérií nádherných lesních zákoutí, nechat se zahalit lesním tichem a všimnout si nejrůznějších květin, které vypravují svou krásou a vůní o stvoření. Co všechno pro nás Bůh vytvořil! Stačí se jen zastavit a chvíli pozorně dívat... To vše nám o prázdninách umožňoval volný čas.

Osmisměrku, kterou tentokrát „naplnily“ některé bylinky – léčivky z „Boží lékárny“, vyluštěte a zbylých 71 znaků vám prozradí dokončení věty: ZKUSME S PŘICHÁZEJÍCÍM NOVÝM ... tajenka.

Slova do osmisměrky:

Andělíka, bez, borůvka, čekanka, česnáček, devětsil, divizna, dobromysl, hluchavka, heřmánek, jahodník, jetel, jitrocel, komonice, kontryhel, kopřiva, kostival, máta, mateřídouška, meduňka, mydlice, ostružiník, pilát, plicník, popenec, přeslička, rakytník, rozrazil, řebříček, řepík, sléz, smetánka, šalvěj, třezalka, tužebník, zlatobýl.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Přání ze spojovačky: KRÁSNÉ PRÁZDNINY PLNÉ SLUNÍČKA, TEPLA A NOVÝCH ZÁŽITKŮ.

Slova ukrytá v 9 větách: 1. koupání, 2. stany, 3. teplo, 4. táboření, 5. výlet, 6. poznání, 7. zámek, 8. ohýnek, 9. hrady. Věty vyprávěly o Janu Křtiteli, jehož svátek se slavil 24. června (narození J. Křtitele).

BÝT JAKO TUŽKA...

Bylo jednou jedno dítě, které si malovalo v pokojíčku pastelkami, vedle něj se posadil dědeček a začal psát dopis. V jednom okamžiku se ho dítě zeptalo: „Dědo, co to děláš? Píšeš zase vyprávění o mně?“ Dědeček přestal psát, usmál se a vnoučkovi řekl: „Píšu o tobě. Víš, ale důležitější než slova je tužka, kterou používám. Líbilo by se mi, kdyby ses jí podobal, až vyrosteš.“

Vnuk se na tužku zvědavě podíval, ale nic zvláštního na ní neviděl. Zeptal se: „Co je na ní tak výjimečného?“

Dědeček odpověděl: „Záleží na způsobu, jak se na věci díváš. Tužka má pět vlastností, které, pokud si je dokážeš v životě udržet, z tebe udělají člověka žijícího v pokoji se všemi.“

- První vlastnost: Můžeš dělat velké věci, ale nikdy nezapomeň, že existuje ruka, která tvoje kroky řídí. Tu ruku nazýváme Bohem a On tě vždycky povede podle své vůle. Nech se jím vést...
- Druhá vlastnost: Občas musíš přestat psát a použít ořezávátko. Způsobí sice tužce trochu utrpení, ale nakonec bude ostřejší. Musíš být tudíž schopný vydržet bolest, protože z tebe udělá lepšího člověka.
- Třetí vlastnost: S tužkou máme vždycky možnost použít gumu a vymazat, co jsme napsali špatně.
- Čtvrtá vlastnost: Na tužce není nejvýznamnější dřevo ani tvar, ale náplň uvnitř. Pečuj neustále o to, co se děje ve tvém nitru.
- Pátá vlastnost: Vždycky po ní zůstane čára. Stejně i ty bys měl vědět, že všechno, co v životě uděláš, zanechá stopu. Snaž se tedy být si vědom všeho, co děláš.

(Z knihy Další příběhy pro potěchu duše)

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA**Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:**

v Dolní Čermné 27. 7. 2014 Stanislav Kot z Prahy
 v Dolní Čermné 9. 8. 2014 František Foret z Kunčiny

Rodičům malého Stanislava a Františka blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné dary od Pána pro křesťanskou výchovu všech jejich dětí.

Křesťansky jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné 20. 6.2014 s panem Valentinem Kunertem z Dolní Čermné
 ve Verměřovicích 16. 7.2014 s paní Eliškou Pomikálkovou z Verměřovic
 v Dolní Čermné 7. 8.2014 s panem Josefem Faltejskem z Dolní Čermné
 v Dolní Čermné 18. 8.2014 s paní Markétou Faltejskovou z Dolní Čermné

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelé budu pamatovat v modlitbách.

otec Josef

Kulturní kalendář

So 6. 9. od 9.00 hod.	Medový Jarmark náměstí v Jablonném nad Orlicí
So 13. 9.	Lanškrounská kopa
Ne 14. 9.	Vernisáž výstavy – Nepotrestané zločiny komunismu II. Informační centrum v Jablonném nad Orlicí

Lektorská služba

Září 2014			
Ne 7. 9.	22. neděle v mezidobí	7.00	Formánkovi 203
Ne 14. 9.	23. neděle v mezidobí	7.30	Bláhovi 457
		16.00	Faltusovi 128
Ne 21. 9.	24. neděle v mezidobí	7.30	Bednářovi 302
		16.00	Formánkovi 83
Ne 28. 9.	25. neděle v mezidobí	7.30	Müllerovi 177
		16.00	Kužílkovi 202 HČ
Říjen 2014			
Ne 5. 10.	27. neděle v mezidobí	7.30	Nastoupilovi 303
		16.00	Židkovi 65
Ne 19. 10.	29. neděle v mezidobí	7.30	Zpěvákovi 195
		16.00	Macháčkovi 342
Ne 26. 10.	30. neděle v mezidobí	7.30	Langrovi 173
		16.00	Kunertovi 125

O POUTI NA MARIÁNSKÉ HOŘE V NEDĚLI 7. 9. 2014 NA KAŽDOU MŠI SVATOU POJEDE AUTOBUS

Odjezdy autobusu z Verměřovic od kostela: 6:45 h., 9:15 h. a 14:30 h.

Odjezdy autobusu z Mariánské Hory: 8:30 h., 12:30 h. a 17:30 h.

NÁVŠTĚVA STARŠÍCH A NEMOCNÝCH FARNÍKŮ:

Ve středu 3. 9. ve Verměřovicích

V Petrovicích ve čtvrtek 4. 9.

V pátek 5. 9. v Dolní Čermné

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

Výuku v základních školách a na faře pro mladší studenty zahájíme v týdnu od 15. září 2014.

BIŘMOVÁNÍ

Biřmovanci se sejdou na poslední přípravu v pátek 19. 9. 2014 ve 20:00 h. na faře.

V sobotu 27. 9. 2014 budou mít duchovní obnovu.

Slavnost biřmování se uskuteční v neděli 12. 10. 2014 v 10 hod. v kostele v Dolní Čermné.

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

22. neděle v mezidobí
31. srpna 2014
36. a 37. týden / 2014

BOHOSLUŽBY A AKCE:

Pondělí 1. září	22. týdne v mezidobí		
Úterý 2. září	22. týdne v mezidobí	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Petra Mareše, jeho živou rodinu a rodiče z obojí strany
Středa 3. září	Sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Zorku
Čtvrtek 4. září	22. týdne v mezidobí	7:30 19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky mše sv. ve Verměřovicích - na dobrý úmysl a za celou rodinu
Pátek 5. září	První pátek, zasvěcený úctě Nejsvětějšího Srdce Ježíšova	17:00 19:00	výstav Nejsvětější svátosti oltární v Dolní Čermné mše sv. v Dolní Čermné - za Elišku Cejnarovou a duše v očistci
Sobota 6. září	První sobota, zasvěcená úctě Neposkvrněn. Srdce P. Marie	7:30 19:00 20:00 21:30 22:30	mše sv. v Dolní Čermné - za Ludmilu Kunertovou a celý rod POUŤ NA MARIÁNSKÉ HOŘE mše sv. v kostele - za požehnání pro všechny mladé lidi modlitba křížové cesty venku společná adorace v kostele příležitost k soukromé adoraci, kostel otevřen do 24:00 h.
NEDĚLE 7. září	23. NEDĚLE V MEZIDOBÍ V kostele Narození Panny Marie na Mariánské Hoře slavíme poutní slavnost.	7:30 10:00 13:30 15:00 16:00	mše sv. v kostele - za poutníky mše sv. v areálu - za poutníky hudebně-literární pásmo v kostele - vystoupí mládež a děti modlitba křížové cesty v kostele mše sv. v areálu - za Marii Hrdinovou a její vnučku Marušku
Pondělí 8. září	Svátek Narození Panny Marie		Upozorňujeme, že tento týden od pondělí 8. 9. do pátku 12. 9. 2014 nebudou v naší farnosti mše svaté.
Úterý 9. září	23. týdne v mezidobí		
Středa 10. září	23. týdne v mezidobí		
Čtvrtek 11. září	23. týdne v mezidobí		
Pátek 12. září	Jména Panny Marie		
Sobota 13. září	Sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve	11:00 19:00	svatební mše svatá na Mariánské Hoře, budou oddáni snoubenci Jana Sobotková a Vít Macháček mše sv. v Petrovicích - za Marii Krátkou, manžela a celý rod
NEDĚLE 14. září	Svátek Povýšení svatého kříže	7:30 9:00 16:00	mše sv. v Dolní Čermné - za rodinu Holečkovou a duše v očistci mše sv. ve Verměřovicích - za Lauru Kašparovou a její rodinu mše sv. na Mariánské Hoře - za Miloslavu Fabiánkovou, manžela, dva syny, rodiče a sourozence

PŘÍLEŽITOST KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ:

Dolní Čermná	Středa 3. 9.	15:00 – 17:00 h. 17:00 – 18:55 h.	P. Ján Kubis
Verměřovice	Čtvrtek 4. 9.	17:30 – 18:55 h.	P. Josef Roušar
Dolní Čermná	Pátek 5. 9.	17:00 – 18:55 h.	
Mariánská Hora	Neděle 7. 9. POUŤ	7:00 – 12:00 h., 14:30 – 17:00 h.	P. Milan Romportl, z Borové u Poličky, P. Josef Roušar
Dolní Čermná	Všední dny Neděle 14. 9.	30 minut přede mši svatou 7:00 – 7:25 h.	P. Josef Roušar
Petrovice	Sobota 13. 9.	po večerní mši svaté	

POUTNÍK, ZÁŘÍ 2014

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 14. září 2014, Poutník vyjde 28. září 2014

Členové redakčního kroužku: J. Roušar, E. Jansová, B. Macanová, J. Moravcová

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová.

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady spojené s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,- Kč.